

POSTANOWIENIE

3 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 3 czerwca 2025 r. w Warszawie

zażalenia K. B. i M. B.

na wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach

z 23 października 2024 r., IV Ca 304/23,

w sprawie z powództwa J. N.

przeciwko K. B. i M. B.

o zapłatę,

**oddala zażalenie i pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym
postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 23 października 2024 r. Sąd Okręgowy w Katowicach uchylił wyrok Sądu Rejonowego w Bytomiu z 2 lutego 2023 r., wydany w sprawie z powództwa J. N. przeciwko K. B. i M. B. o zapłatę.

Sąd odwoławczy zauważył, że nie doszło do rozpoznania istoty sprawy (art. 386 § 4 k.p.c.), ponieważ Sąd I instancji nie doprowadził do sprecyzowania rozpoznawanego przed nim roszczenia.

Od wyroku Sądu Okręgowego zażalenie wywiedli pozwani, powołując zarzut naruszenia art. 386 § 4 oraz art. 205³ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu przed Sądem Rejonowym doszło do nierozpoznania istoty sprawy. Lektura uzasadnienia wyroku tego Sądu nie pozwala na przesądzenie, czy rozpoznał on roszczenie o zapłatę za bezumowne korzystanie z nieruchomości, czy też roszczenie odszkodowawcze związane z korzystaniem z rzeczy bez zgody powoda. Zważywszy, że do rozpoznania każdego z tych rodzajów roszczeń niezbędne jest ustalenie szeregu odmiennych przesłanek, tak skonstruowane orzeczenie nie nadawało się do kontroli odwoławczej, do przeprowadzenia której niezbędne jest sprecyzowanie badanego przez sąd roszczenia. Sama ta okoliczność sprawia, że wyrok kasatoryjny Sądu Okręgowego odpowiada prawu, zatem rozpoznanie dalszych zarzutów jest pozbawione znaczenia.

W utrwalonej linii orzecniczej Sądu Najwyższego przyjmuje się, że nierozpoznanie istoty roszczenia w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. zachodzi wówczas, gdy sąd nie odniesie się do meritum sprawy, czyli nie rozstrzygnie w zakresie wskazanego żądania, wynikających z niego okoliczności faktycznych oraz podstaw prawnych (zob. postanowienia SN z 31 stycznia 2025 r., III CZ 278/24 oraz z 14 stycznia 2025 r., III CZ 98/24). Brak identyfikacji rozpoznawanego roszczenia niewątpliwie odpowiada tym okolicznościom.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie, orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawiając, zgodnie z art. 108 § 2 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., sądowi który wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

[a.ł.]

Mariusz Załucki

